

Thalina heeft samen met haar vriend een pluimveebedrijf

Thalina: 'Uit zelfbescherming proberen we ons niet aan de kippen te hechten.'

Hoe is het om dag in, dag uit, te zorgen voor 115.000 kippen?

Thalina (24) runt samen met haar vriend Boy (27) een pluimveebedrijf. Het is hun grote passie. **"We blijven hier altijd wonen, daar ben ik van overtuigd."**

'Ik kan uren naar de kippen kijken'

Thalina: "De drie stallen achter ons huis zijn allemaal van ons, daar houden we onze kippen. En dan hebben we ook nog lammetjes en twee honden. Ik woon hier nu anderhalf jaar en ik vind het fantastisch. De rust, de vrijheid die je hebt, het uitzicht over de weilanden... Ik zou niet meer terug willen naar het dorp waar ik vandaan kom. Hier op de boerderij kan alles."

Een paar jaar geleden wilden we graag een zwembad. Op zo'n moment komt een van Boys vrienden met een grote kraan het erf op rijden en graaft hij met zijn machine gewoon een gat. En laatst hadden we veel hout over van een verbouwing in huis en hebben we met een groep vrienden 's avonds een groot kampvuur gemaakt achter in het weiland. Nadat iedereen was opgewarmd, sprongen ze gewoon in hun onderbroek of met kleren aan het zwembad in, om daarna weer bij het vuur te gaan zitten. Heel gezellig. In een woonwijk in een dorp zou dat soort dingen nooit kunnen. Dan heb je in je achtertuin hooguit ruimte voor een vuurkorf en een kinderbadje."

Liefde voor het boerenleven

"Ik leerde Boy kennen op een feestje. We woonden in hetzelfde dorp, maar hadden elkaar nog nooit gezien. Ik vond hem meteen heel knap. Boy vertelde toen al dat het zijn droom was ooit het pluimveebedrijf van zijn oom en tante over te nemen. Hij kwam hier van kleins af aan, de boerderij is al vier generaties lang in de familie."

Ook toen hij naar school ging, was hij elk vrij moment op het erf te vinden. Na de middelbare school begon hij meteen met werken in de kippen. Drie jaar geleden kwam zijn droom uit en is Boy hier komen wonen. Het is de bedoeling dat wij het bedrijf in de toekomst officieel overnemen. In de periode dat Boy en ik een relatie kregen, was hij hier al veel aan het werk. Ik werd snel nieuwsgierig naar de boerderij. Boy praatte er natuurlijk veel over en in de dagelijkse omgang merkte ik er ook geregeld wat van. Als we bijvoorbeeld een date hadden, wilde hij vóór de bioscoop nog even naar de stallen. En daarna ook weer! De kippen zijn echt zijn passie. Dat was toen ook al zo.

Toen ik hier voor de eerste keer was, begon ik dat te begrijpen. Het is echt leuk om in de stal te zijn. Zet mij op een stoel tussen de kippen en ik vermaak me wel. De meeste zijn lekker aan het scharrelen, anderen vertonen kempfanengedrag en botsen tegen elkaar op. Ik kan uren naar ze kijken."

Boer vond vrouw

"Tussen Boy en mij is het een paar keer uit geweest. Op een gegeven moment had hij zijn been gebroken door het dollen op z'n crossmotor. Op mijn motor ging ik naar hem toe, op ziekenbezoek. Toen ik wegging, raakte ik in de slip. Boy kwam op zijn quad meteen naar me toe, en ondanks zijn gipsbeen trok hij mij met motor en al uit de sloot. Dat was het moment waarop ik dacht: dit blijft toch echt de man van mijn dromen. Ik nam me voor me niet meer door hem te laten wegsturen. Gelukkig is dat ook niet meer gebeurd. We kregen weer verkering en snel daarna ben ik op de boerderij komen wonen. Boy heeft *Boer zoekt Vrouw* dus niet nodig gehad om een partner te vinden, haha. Dat zou ook niets voor hem zijn, hij houdt er niet zo van om in het middelpunt van de belangstelling te staan."

Het gaat nu heel goed tussen Boy en mij. We verwachten zelfs ons eerste kindje. Nog vijf weken, dan ben ik uitgerekend. Nee, we weten nog niet wat het wordt, we laten ons liever verrassen. Wat we wel hopen is dat ons kind later de boerderij wil overnemen. Jongen of een meisje, dat maakt niet uit. Er zijn ook vrouwelijke pluimveehouders. Als dat gebeurt, zou het

'Ik woon hier nu anderhalf jaar en ik vind het fantastisch'

de vijfde generatie zijn die op de boerderij komt wonen."

Onterechte kritiek

"Boy werkt fulltime op de boerderij, ik parttime. Voordat we elkaar leerden kennen, gaf ik zwemles aan kinderen en dat doe ik nog steeds een paar dagen per week. Als ik naar het zwembad ben geweest, kom ik fris en fruitig op de boerderij terug. Hier doe ik van alles. Mijn vader is timmerman en ik heb veel van hem geleerd. Ik ben dus nogal handig. Als er iets moet worden gerepareerd, kun je mij gerust wat gereedschap geven. Dat vind ik leuk om te doen. Maar ik help ook in de stallen. We hebben een cyclus van zes weken. In week één daarvan krijgen we 115.000 kuikens aangeleverd, die we onderbrengen in onze drie stallen."

De pluimveesector krijgt veel kritiek te verduren, maar dat vinden we onterecht, want wij zorgen goed voor onze kippen. Ze hebben bij ons alle ruimte, krijgen lekker voer en we zorgen ervoor dat temperatuur precies is aangepast aan hun behoefte."

De kuikens zien er schattig uit, zeker als ze zo'n drie weken oud zijn. Dan hebben ze vaak nog zo'n geel kuifje van dons op hun kop, terwijl ze al het lijf van een kip beginnen te krijgen. Na zes weken zijn het kippen geworden en gaan ze naar de slacht. Nee, daar hebben we gelukkig niet al te veel moeite mee. Ze zijn gewoon met te veel, je kunt je niet hechten aan 115.000 kippen tegelijk. En misschien proberen we uit zelfbescherming ook wel een beetje te voorkomen dat we ons aan ze hechten. Het gekke is: als er een gekleurde kip tussen zit, hebben we er wel moeite mee dat die

'Het kippenvlees dat we eten, kopen we gewoon in de supermarkt'

weer weggaat. Zo'n bruin kippetje valt ontzettend op tussen al die witte kippen. Omdat we die ene kip elke keer zien drinken, eten en rondscharrelen in de stal, hechten we ons daar wél aan. Zo'n bruine kip houden we dan ook vaak. Dan blijft die jarenlang in onze kippenren, voor de eieren. Tenzij een vos de kippen te pakken krijgt. Helaas is dat laatst gebeurd en is onze kippenren nu leeg. Mensen vragen vaak of we onze kippen zelf ook eten, maar dat doen we liever niet. We kopen ons kippenvlees, net als andere mensen, gewoon in de supermarkt. Vrienden vragen weleens of we vlees van onze kippen meenemen naar een barbecue, omdat ze weten dat wij zo goed voor ze zorgen en ze daarom zo goed smaken. Laatst hebben we dat een keer gedaan, maar echt leuk vonden we dat niet. Ik denk dat het bij die ene keer blijft."

Hulp van vrienden en familie

"Een eigen bedrijf hebben, betekent veel vrijheid. We kunnen, als we willen, er overdag lekker een uurtje tussenuit op de motor. Maar een pluimveebedrijf vraagt ook veel aandacht. Als we weggaan, moet de mobiele telefoon altijd mee. Want als er iets aan de hand is, moet dat meestal meteen worden opgelost. Of we nou uit eten gaan, een filmpje pakken of naar een crematie moeten, Boys telefoon staat altijd aan. Het is vaker voorgekomen dat we ergens weer weg moesten, omdat er bijvoorbeeld iets mis dreigde te gaan in de stal. Gelukkig begrijpen onze vrienden en familieleden dat. Sterker nog, ze komen massaal helpen als het nodig is.

In het voorjaar was ik alleen thuis toen de stroom uitviel. Boy was ergens anders aan het werk. Het internet deed het gelukkig nog wel en zo wist ik dat het om een grote storing ging in een groot gebied van Nederland. De verwachting was dat het even kon duren voordat we weer stroom hadden. Ik raakte in paniek: ik was alleen thuis en wist niet precies wat ik moest doen. Onze stallen zijn voorzien van een uitgekiend ventilatiesysteem.

Als dat niet meer werkt, krijgen de kippen geen verse lucht meer en in het ergste geval kunnen ze stikken. Ik probeerde Boy te bellen, maar ook de telefoons deden het niet meer. Gelukkig deed whatsapp het nog wel.

Boy stapte meteen in de auto toen hij hoorde wat er aan de hand was. Hij moest snel zijn, want we hebben wel een noodaggregaat op ons erf, maar die doet het maar een halfuur. Daarna moet hij worden bijgetankt. Het toeval wilde dat de tank op ons erf net leeg was. In de tussentijd kwamen gelukkig allemaal vrienden langs om ons te helpen. Met hun shovel kwamen ze naar de boerderij, zodat ze de diesel daaruit meteen in ons noodaggregaat konden gieten. Ook mijn vader kwam naar ons toe met een volle tank: hij was toevallig net naar het pompstation geweest.

Ik had te veel adrenaline in mijn bloed om het goed beseffen, maar eigenlijk was het een prachtig gezicht hoe ze met z'n allen met shovels en auto's het erf op reden om ons te helpen. De opluchting was groot toen de stroomstoring na enkele uren weer was opgelost. De kippen hebben het gelukkig gered. Je moet er toch niet aan denken wat er zou zijn gebeurd als we geen hulp hadden gehad.

Thalina:
'Ons ideaalbeeld is dat ik voor het gezin en het huishouden zorg.'

Boy en ik blijven hier altijd wonen, daarvan ben ik overtuigd. Ik verheug me erop na m'n zwangerschapsverlof weer met mijn zwemlessen te beginnen. Maar ik kijk er ook naar uit op de langere termijn fulltime hier te zijn. Als het bedrijf nog wat beter gaat draaien, kan dat.

Boy en ik zouden graag een gezin met twee kinderen hebben. Ons ideaalbeeld is dat ik in de toekomst voor ons gezin en het huishouden kan zorgen, zodat Boy zich voor de volle honderd procent op het bedrijf kan richten. Al kom ik hem zeker helpen als er iets moet worden gerepareerd, want dat kan ik nu eenmaal goed!"

'Vooral de kuikens, met hun gele kuifje van dons, zijn zó schattig'

Thalina: 'De rust, de vrijheid die je hebt, het uitzicht over de weilanden... Heerlijk!'

Meer pluimvee

Onder pluimvee worden niet alleen kippen verstaan, maar ook andere vogels die voor de productie worden gehouden, zoals kalkoenen, parelhoenen, ganzen, duiven en eenden. In Nederland zijn zo'n 2200 pluimveebedrijven. De meeste daarvan bevinden zich in Overijssel, Gelderland, Noord-Brabant en Limburg. In totaal worden in Nederland zo'n 103 miljoen pluimveedieren gehouden. Er is dus meer pluimvee dan dat er mensen zijn!